

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra En liden Bibelkrønike for Børn og Menigmand

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 33. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1814_227A-txt-shoot-idm1367/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

uddrog og vandt Seier, men det Israel var forsamlet, da bad Samuel til Herren, og Herren gjorde et Tegn for Folkets Dine, at de kunde see det var ondt for Herrens Dine, at de havde begjæret en Konge. Da bekjendte Folket sin Synd, og frygtede saare for Herren og Samuel, men Samuel trøstede dem, og sagde: frygter ikke, I gjorde meget ilde, men viger kun ikke fra Herren; thi Han vil ikke forlade sit Folk for sit store Navns Skyld, men gjøre I alligevel ilde, da skal haade I og eders Konge omtomme. 1 S. V. 8. 9. 10. 11. 12.

Saa var Saul Konge i Israel, men hans Hjerter blev ikke fast ved Herren; han stolede paa sin Hærs Mangfoldighed og ikke paa Hærens Herre, og overtraadte hans Lov, og lybde ikke hans Ord, som Han talde ved sin Tjener Samuel, og Herrens Ord skedte til Samuel, og han talde dem for Sauls Øren, og sagde: Gienstridighed er en Trolddoms Synd, og at blive ved derudi er Afgudsdyrkelse, efterdi du har forkastet Herrens Ord, da har Han og forkastet dig, og du er ikke Konge. Og Samuel gik hjem, og besøgte ikke Saul mere indtil sin Dødsdag, men han sørgede over Saul. Da sagde Herren til Samuel: hvortil vil du sørge for Saul, nu Jeg har forskudt ham fra at være Israels Konge, fyld dit Horn med Olie, og gik hen! Jeg vil sende dig til Isai den Betlehemiter, thi blandt hans Sønner har Jeg udset mig en Konge.

Saa gik Samuel til Betlehem, til Isai af Juda Stamme, og saae hans Sønner, og det skedte, der Eliab den Ældste gik frem, da tænkte Samuel: visse! denne er Herrens Salvede, men Herren sagde til ham: see ikke til hans Anseelse eller Bertes Heiher, thi Jeg har forskudt ham; et Menneske betragter det Qvænslige, men Herren seer til Hjertet. Saa ginge Isais Sønner, syv ubi Tal, forbi Samuel, men det var ingen af dem, og Samuel sagde til Isai: ere de unge Karle her alle tilsammen, da svarede Isai: den Yngste er endnu tilbage, og see! han vogter Smaaokøget. Saa blev David hentet fra Paarene, og han kom frem, og var røds mosset med deilige Dine og sauer Stikkelse, og Herren sagde: staa op, salu ham! thi det er ham. Saa tog Samuel Oliehornet og salvede ham, og Herrens Aand blev stærk over David fra den samme Dag og fremdeles; men Herrens Aand vigede fra Saul, og en ond Aand fra Herren forfærdede ham. Da sagde Sauls Tjenere til ham: see en ond Aand forfærder dig, lad dog en Mand gaa frem, som forstaar at lege paa Harpe, og det skal see, naar han leger med sin Haand, da bliver det godt med dig, og Saul sagde: ja Kære! seer mig om en saadan Mand! Da svarede en af de unge Karle og sagde: see! jeg saae Isai Søn, han kan vel lege, og er forstandig i Ord og deilig, og Herren er med ham. Da sendte Saul Bud, og David kom og stod for hans Ansigt, og han elskte ham

saare, thi det skedte, naar Manden var oven
Saul, da tog David Harpen og legde med
sin Haand, og Saul blev oplivet, og det blev
godt med ham, og den onde Mand vigede fra
ham. Saa var David med Saul enstund,
og gif igjen tilbage til Belebem, at vogte
sin Faders Gaar. 1 S. B. 13. 14. 15.
16. 17.

Dernæst kom den Tidende i Landet, at
Philisterne havde samlet sig til Strid, og
Saul forsamlede Israels Mænd, og Hærens
stode paa Bjerge, den ene for den andens
Nafon, og en Dal var imellem. Og Isai
sagde til David: see dine Brødre de ere med
Kongen i Leiren, saa gaa nu, og bær dem
disse Brød, og tag disse Øste, at give deres
Hovedsmand, og see til dine Brødre, om det
gaaer dem vel, og før mig visse Tidender!
Saa stod David tidlig op og kom til Leiren,
og lod Byrden ligge hos dem, som forvarede
Leiren, og gif hen i Slagordenen, og hilste
sine Brødre. Men det skedte, mens han
endnu talte med dem, da gif en Philister
frem i Dalen, Goliath den Kæmpe, han var
fer Allen og en Haandbred høi, og han bød
ud af Israels Mænd, hvem som turde stride
med ham, og han drev Spot med Israels
Leire, og det havde han gjort i forgetive Da-
ge, baade Morgen og Aften, og Ingen turde
gaa ham imøde, men hver Mand af Israel,
naar de saae den Kæmpe, da flyede de for
ham, og frygtede saare. Og David hørte

E a

